

114244

Underbilag 13.15. mai 1943.

Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen,
Kraftresjoneringsjefen,
Rosenkrantzgt. 14, Oslo.

s/8.

Vedr: Pris på rekvirert kraft til
Forsgrunds Elektrometallurgiske A/S.

Deres J.nr. 839/43.R.

Med Deres brev av 4.f.m. mottok vi avskrift av brev fra Arbeidsdepartementet til Generaldirektøren for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet av 1.s.m. hvori blev fastsatt prisen på de kraftmengder som alste vinter er rekvirert fra oss for levering til Forsgrunds Elektrometallurgiske A/S. I Arbeidsdepartementets brev uttales det at bestemmelsene treffes i medhold av forordning av 19. september 1941 § 4, jfr. forordning av 13. mai 1942. De kraftmengder det dreier sig om blev formelt rekvirert fra vårt verk, men som det framgår av alle forutsetninger er det i realiteten gjennomføringen av kraften på våre linjer og transformeringsanlegg som er pålagt oss. Kraften er skaffet tilveie dels fra Sankjöringen, dels fra Hydre, Lövenskiöld og Union Co. I følge forordningen av 19. september § 4 skal vi ha en rimelig fortjeneste som godtgjörrelse for å stille våre overføringsanlegg til disposisjon. De priser som er fastsatt i Arbeidsdepartementets brev levner oss imidlertid ingensomhelst fortjeneste eller godtgjörrelse overhodet for å stille anleggene til disposisjon, men gir bare dekning for våre rene kjøpeutgifter for kraften med tillegg av en beregningsavgift på 0,1 %. Da de samlede leveranser av rekvirert kraft belöper sig til ca.

11. 273.000,- og det vil si at vi har hatt en godtgjørelse på ca. 1.273.000,-
For det tilfelle at det skulle være Bankjöringenens bæreravgift som danner utgangspunkt for bestemmelsen av de 0,1 % vil vi få gjøre oppmerksom på at der må foreligge en misforståelse. For det første har Bankjöringen en beregningsavgift på 0,1 % fra selger og 0,1 % fra kjøper, tilsammen 0,2 %. Dermed har Bankjöringen en fortjeneste på sitt kraftsalg på 5 %. Det vil si at Bankjöringen har en godtgjørelse for sitt kraftsalg som er 52 ganger så stor som den som de innrømmet oss. Men dertil kommer at dette er en godtgjørelse utelukkende for Bankjöringens arbeid med å istandbringe avtaler og foreta oppgjör, idet Bankjöringen ikke har noen overføringsanlegg å stille til disposisjon. En samlet godtgjørelse på 0,2 % (0,1 % fra kjøper og 0,1% fra selger) har Bankjöringen bare for den slags kraftleiekontrakter som inngår i Bankjöringens oppgjör, men som Bankjöringen ellers ikke har noe med, hverken som kjøper eller selger. Som eksempel kan nevnes Nore Kraftverke kontrakt med Oslo Elektrisitetsverk på en samlet årlig avgift av ca. 3. mill. kroner. For å foreta avregning av denne kontrakt har Bankjöringen en godtgjørelse på ca. kr.3.000,- fra Oslo og kr. 3.000,- fra staten tilsammen kr. 6.000,-. Den kraftlevering det handler sig om fra oss til P.E.A. kan umulig sammenlignes med Bankjöringens oppgjör av fremmede kontrakter. Foruten at vi stiller overføringsanlegg til disposisjon er det oss som har hatt hele arbeidet med å istandbringe avtaler om kjøp av kraften. Og det er i alle tilfeller vi som står som kjøpere hos våre leverandører og som selgere til P.E.A. I tilfellet med Union, som er nytt av iår, har vi dessuten for å få kontrakten istand måttet påta oss å finansiere transformatorkjöp som var nødvendig for å etablere forbindelse mellom de to nett og vi har også levert

materiell og utført arbeide med forbindelsesledningen. Våre økonomiske ydelser i denne forbindelse er følgende :

Forsakuttring av transformatorkjöp Kr. 25.700,-

Utlån av materiell som atter går over i vårt eie ved leveringens opphør..... " 1.400,-

Samlet forsakuttring Kr. 27.100,-

Desseuten har vi levert endel materiell til ombygging av en av Unions linjer og som dermed er gått over i Unions eie uten refusion til oss. Kraften fra Union er i sin helhet gått til P.E.A. All kraftlevering til P.E.A. er desseuten som allerede nevnt formidlet gjennom våre overførings- og transformeringsanlegg til en samlet verdi av flere mill.kroner. Hvis det herom skulle bli anført at disse anlegg allikevel består og at det ikke påfører oss noen ekstra utgifter om de brukes til overføring av en større kraftmengde, så er dørtill å svare at de samme argumenter er blitt fremført overfor oss når det gjalt overføringen av andre kraftmengder, f.eks. Hydros og Lettmetall's overføring til Herøya. Skulde vi godta et slikt resonnement ville det si at gratis overføring på våre store overføringsanlegg skulle kunne fordres av hvem som helst og hele utgiften til drift, vedlikehold, forrentning og amortissasjon av anleggene ville måtte bæres utelukkende av kraftleveringen til våre egne kommuner, hvilken utgjör bare en meget liten brökdél av de samlede overførte kraftmengder.

Endelig må vi også nevne at vi i år har hatt meget betydelige utgifter til transformatorstasjonen på Relighoten, en stasjon som utelukkende tjener forsyningen av P.E.A. Av hensyn til bedriftens utvidede kraftbehov fant vi det nödvendig å gå til installasjon av en ny transformator. De direkte utgifter vi har hatt til hus og koblingsanlegg for denne utgjör ca. kr. 37.000.-.

hvertil kommer verdien av transformatoren. Det er en eldre transformator på 5 500 kVA hvis verdi ikke kan settes lavere enn kr. 50.000,-. Allikevel har vi foretatt en høist provisorsk tilkobling. For å få anlegget i permanent stand må vi senere gå til utvidelse av friluftsanlegget med effektbryter og 5vrig tilbehør for den nye transformator. Utgiftene til dette vil ytterligere løpe opp i minst kr. 30.000,-.

Selvfølgelig behøver ikke alle disse utgifter dekkes av årets drift. Men en vesentlig del finner vi å måtte avskrive straks, idet vi ikke føler oss overbevist om at driftsforholdene etter krigen vil arte sig slik at det blir behov for det utvidede anlegg. Dertil kommer at anleggsarbeidet nu p.g.a. material-situasjonen etc. falder uforholdsmessig dyrt.

Når vi vinteren 1941-42 påtok oss å levere en del kraft til P.E.A. uten å beregne oss noenomhelst godtgjørelse for bruken av våre ledninger eller for vårt administrative arbeide, så skyldes dette at det den gang handlet sig om overføring av meget dyr kraft belt opp til 3 øre pr. kWh levert Flesaker (ca. 4 øre pr. kWh ved P.E.A.) som en ren inntekommenhet overfor bedriften så vi den gang bort fra enhver godtgjørelse, men det blev uttrykkelig presisert bl.a. i brev til forsyningsdepartementet av 13/6-42, at kraftselskapets ledelse mente man derved hadde strukket sig uhyre langt, og det falt oss ikke inn at denne vår inntekommenhet skulle bli foranledning til at vi også for fremtiden skulle måtte stille våre millionanlegg og vår administrasjon gratis til forføining for P.E.A. Ennå et forhold som vi gjerne vil peke på i denne forbindelse er det at kjøpet av vår Hydrokraft skjer efter en kombinert tariff med kW-år + kWh-tariff. Helt kW-årsprisen har vi belastet vårt primærkraftsalg og beregnet godtgjørelse for kraften til P.E.A. under den forutsetning at den bare skal dekke våre tilleggsutgif-

ter ved å kjøpe fra Hydro de kWh som erleggelse av kraperisen berettiger oss til å ta ut, men ikke forplikter oss til å ta. Vi har altså på forhånd her regnet på allergunstigste måte for P.E.A. Den fulle kjøpepris har vi bare forlangt godtgjørelse for ved den såkalte oppsjonskraft som vi overhodet ikke har kommet til å ta i bruk hvis det ikke hadde vært for å levere den videre til P.E.A. På den annen side har vi for denne kraft bare beregnet en helt minimal overføringsavgift.

Vi viser for øvrig til beregninger og begrunnelse i vårt brev til kraftrasjoneringsseksjonen av 27/10-1942 og tillater oss innstendig å henstille at prisspørsmålet tas opp til ny overveielse. Vi mener at de godtgjørelser vi har forlangt er ytterst rimelige, og bare kan sees på bakgrunn av at de gjelder en bedrift hvor vi selv er interessert med en del av aksjekapitalen (55 %). Den samlede godtgjørelse vi inneværende vinter ville ha for kraftleveringen til P.E.A. ved opprettholdelse av de priser vi har foreslått, og som vi hittil har avregnet etter utgjør kr. 35.450,75. Vi har da forutsatt at vi anvender de samme priser for hele perioden 15. oktober - 15. april, idet alle prisforhold er helt ensartet innen denne periode, mens selve rekvisisjonen gjelder et noe kortere tidsrum, nemlig 25. oktober - 10. mars.

Hele vinterhalvåret 15. oktober - 15. april er også utgangspunktet for de tall som er meddelt foran, Øverst side 2.

A r b e i d e t

Skjensfjordens kommunale kraftselskap

O. Strand (sign)

adm. direktør.